

[Aage Fogh.]

os et helt sikkert billede af, hvad der virkelig er foregået i eksportudvalget.

Tholstrup: Den højtærede landbrugsminister forsøger at fordreje mine udtalelser derhen, at jeg vil forbyde landmændene at udnytte andelstanken fuldtud og tilbunds. Det er ikke rigtigt. Nej, jeg vil være med til at beskytte dem, der ikke ønsker at blive tvungne deltagere i de kooperative dumheder, som bliver begået; det er, fordi jeg er imod organisationstvang, og dette her kan kun gennemføres ved hjælp af organisationstvang.

Endvidere sagde den højtærede minister, at det skulle være en fordel, at staten optræder som formynder med hensyn til forvaltningen af landbrugernes penge. Det kan jeg ikke tilslutte mig. Det er voksne mennesker, som ikke behøver barnepige. Udbetal landmændene de penge for deres produkter, som kommer hjem, og lad dem selv gemme dem hen, til der kommer dårlige tider. Det kan ikke hjælpe, at staten påtager sig den opgave og så måske oven i købet gemmer dem hen, indtil den samme stat devaluerer pengene, så de bliver mindre værd. Jeg tror, at der er mange landmænd, der hellere ville have haft pengene dengang, da de kunne købe korn til 30 kr. tønden, medens de nu skal give 50 kr. for en tønde. Jeg tror ikke, det er godt med barnepige på det område. Det kan blive dyrt, og det viser sig altså at have været dyrt i visse tilfælde.

Der blev talt om fordelene ved langtidsaftalen og sagt, at den betød en sikring mod prisfald. Nej, den har tværtimod været en forsikring for, at vi fik prisfald, for vi fik et prisfald på ikke mindre end 42 pct. i løbet af 13 dage, fra den 18. september til den 1. oktober. Det vil altså sige, at den har været til sikring af det stik modsatte af det, den burde være. Den eneste sikring, man har mod prisfald, har man ved at handle i det åbne marked til dagens pris, for så er prisfaldet som regel knyttet til prisfald på andre områder samtidig. Derfor er det vilde spekulation, de folk har ført os ind i, som delvis forærer smørret væk, og denne vilde spekulation prøver så fadderne på at forsvare. Det er ikke nødvendigt. Den er ikke til at forsvare.

Både til den højtærede minister og til det ærede medlem hr. Hans Pinstrup vil jeg gerne sige, at det er ikke nødvendigt at fremkomme med den selvfølgelighed, at man har lettere ved at opnå en god pris for en fjerdedel af varerne end for fire fjerdedele. Det er ikke nødvendigt at for-

tælle os, at når man tager de tre fjerdedele væk, når man altså har 25 pct. af varerne at udbyde, er det lettere at betinge sig en højere pris. Men hvad så med de langt mere vigtige tre fjerdedele? Det er åbenbart ligegyldigt, hvad man får for dem, når bare man kan få en høj pris for de sidste 25 pct. Det må være logikken, når man skal prøve på at finde logik i dette. Selvfølgelig er det bedre delvis at forære englænderne smørret end gøre som Brasilien, der sænker en del af kaffeproduktionen i havet for at få en højere pris for resten ved et mindre udbud. Måske kunne landbruget lære af industrien, når det nu vil prøve på at komme ind på samme vilkår, at oparbejde markeder i stedet for at plyndre de mennesker, som tilfældigvis er købere den ene dag. Ville det ikke være bedre at sælge alt smørret til en gennemsnitspris af 7 kr. end at sælge de tre fjerdedele til 5 kr., og den ene fjerdedel til 8 kr.? Det kunne man måske, hvis man prøvede på at oprette markeder, som industriens folk gør, og ikke lå og lavede langtidsaftaler for hovedparten af varerne til en lav pris og så fik en unaturlig høj pris for resten.

Det ærede medlem hr. Hans Pinstrup gengav en udtalelse af mig således, at landbruget skal malke kærner, men alt det andet skal det ikke beskæftige sig med, men således har jeg ikke udtalt mig. Det er en perfid udlægning af det, jeg har sagt. Det er rent ud LS-agtigt. Jeg har sagt, at den frie konkurrence skal skaffe den højeste pris hjem til producenterne. Det andet har jeg ikke sagt. Det kan ikke nytte at prøve på at skyde mig det i skoene.

Hvad angår fordelene ved og kritikken af langtidsaftalen med England, kan jeg blot nævne en ting, og det er den, at det vedrører os allesammen, at vi får ikke de varer, vi skal have, fra England, fordi landbrugsorganisationerne sammen med ministeriet har solgt smørret for et par hundrede millioner kroner for lidt. Derfor mangler vi 200 mill. kr. til at købe varer for i England i år, og derfor berører det os allesammen, hvis landbruget ikke sørger for at sælge smørret til den højest mulige pris.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg skal sørge for at undgå gentagelser, for jeg synes, vi skal se at blive færdige snarest muligt.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller stillede mig et bestemt spørgsmål, nemlig hvordan landbrugsministeriets og min stilling er til salgsforholdene, når vi nu ophæver den gældende ordning og går ind i en ny ordning. Vi må varetage statens